

כנס קיסריה 2002

דברי ראש הממשלה אריאל שרון בכינוס הכלכלי

יום חמישי, כ"ד בתמוז, תשס"ב, 4 ביולי, 2002

מכובדי, אני מודה לכם שהזמנתי אותי לכאן, לשאת פה דברים. אני מבקש להודות למארגנים, ובראשם ד"ר אריק כרמון, על שהם מתמידים בקיום הכנס הזה שנה אחר שנה, בשאלות שמעבר ליומיום. לצערי, מאולם הכנס מהדהדים מאתמול תיאורים קודרים – אולי היום היה יותר טוב, אבל לא שמעתי עוד היום... לא יצא לי לשמוע, חדשות כלשהן – אבל מאתמול היו אלה תיאורים קודרים, כותרת רודפת כותרת, מתחרים ב-'שחור' ומגיעים לשיאים. המשק, שהוא ביסודו משק בריא, שסובל היום הן מהמשבר הכלכלי העולמי, הן מהמלחמה שנכפתה עלינו מול הטרור הפלשתיני, והן מהיעדר תקווה, יכלו לצאת מהמשבר. המשק יכול לצאת לדרך חדשה, אם כולנו נאמין ביכולתנו ונפעל ביחד. אופנת ראיית השחורות ונבואות החורבן, רק יקשו על היציאה למרחב.

כשעקבתי אחרי הדברים הקשים שהושמעו, נזכרתי בשיר משנות השלושים, שבילדותי היינו שרים, שמילותיו הראשונות הן: "פנינו אל השמש העולה" – אני חושב שחובר ע"י שנער וסמבורסקי. המצב היה קשה אז, מצב הביטחון, מצב הפרנסה – הכול היה מוטל על הכף – אל פנינו היו אל השמש העולה, מעבר לקשיי הרגע, ליום המחר. השיר הזה, מזדמזם לי ברגע זה, אני מקווה שרק לכם. הבעיות לא יפתרו מאליהן, לא הבעיה הביטחונית, לא הבעיה המדינית ולא הבעיה הכלכלית – כולם דורשות טיפול מהיר ונמרץ בזמן. בזה אני עוסק כראש הממשלה יום יום ולילה לילה.

אנחנו חברה שוחרת שלום, השלום אינו רק יעד פוליטי מועדף, הוא התגשמות התקוות של כל אחד מאיתנו לבוא אל המנוחה והנחלה. אבל השלום - ואפילו הסדר מדיני בדרך אל השלום - משא ומתן והפסקת טרור דרושים גם כאוויר לנשימה ליצירת תנופה וצמיחה כלכלית, לחידוש ההשקעות המשק הישראלי, לחידוש התיירות ולהגעה של מיליוני תיירים. ההתמדה והנחישות שלנו בתחום הביטחוני, המאבק הנחוש בטרור, תוך שמירה מפני הסלמה כוללת במזרח התיכון - עליה הקפדתי חרף הלחצים עליי מבית – והפעילות המדינית הנמרצת, בה השקעתי מיטב זמני ומרצי השנה, נשאו פרי.

שש פעמים עשיתי דרכי מכאן, מירושלים, לווינגטון לפגישה עם הנשיא. נכון, הדברים – אני מודה – נשמרו בסוד, שני דברים עזרו לי לשמור את העניין הזה בסוד: אחד – כי היה מעורב בכך צוות מצומצם ביותר, לא יותר משניים, שלושה אנשים. והדבר השני שהקל עליי – מאחר וכולם טענו שאין לי תוכנית וחזרו והוסיפו: "הרי אין לו תוכנית", אז אף אחד גם לא טרח לחפש תוכנית. כך יכולתי בשקט, במהלך של חודשים ממושכים, להגיע, לדעתי, להסכמה עם האמריקאים לתוכנית. המאמצים הללו פרצו ממש לאחרונה, נתיב חדש, נתיב שנותן תקווה חדשה שאפשר להתקדם ואפשר להגיע להסדר. העולם החופשי, ובעיקר ארה"ב תחת מנהיגותו של הנשיא ג'ורג' בוש, הציב לפלשתינים ברירה פשוטה – או טרור או שלום. אם הפלשתינים ישכילו להשתחרר משלטון הרצח והאימה, הם יוכלו לזכות בחיי חופש על אדמתם, לקנות לעצמם בזכות מקום של כבוד בקהילת העמים, להביא שגשוג כלכלי ותקווה ממשית לעתיד ילדיהם.

מכובדיי, אני גמרתי אומר לנוע קדימה, אעשה הכול כדי לא לאבד את האפשרות, שאולי נקרתה בדרכנו, להגיע לביטחון ולהסדר מדיני. אינני אומר שמאבקינו המדיניים יסתיימו, עוד לפנינו כהנה וכהנה, אך ישראל מברכת על העקרונות שנכללו בנאומו הנשיא ג'ורג' בוש ותומכת ביישומם. יש לנו עניין גדול להתקדם בנתיב הזה, להתניע את התהליך המדיני, לא כדי להראות מראית עין של תהליך, אלא כדי להגיע במהירות להסדר אמיתי שיוביל לשלום. בימים אלה אני נמצא במגע הדוק עם הממשל האמריקאי, לקביעת דרך ההמשך של התהליך המדיני.